

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/24/2015
Identifikačné číslo spisu:	3808206987
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3808206987.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnému W. V., bývajúcemu v B., A. E. XXX/X, o vymożenie 732,92 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16 Er 1034/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2013 sp. zn. 6 CoE 174/2013, takto

rozhodol:

I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

III. Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na vymożenie sumy 732,92 eura s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) zo 4. januára 2008 sp. zn. SR 9595/07 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením z 21. mája 2013 č. k. 16 Er 1034/2008-41 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasti tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 26. novembra 2013 sp. zn. 6 CoE 174/2013, uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - vid' konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 6 ECdo 256/2013 6 CoE 109/2013, 6 ECdo 268/2013 6 CoE 116/2013, 6 ECdo 269/2013 6 CoE 117/2013, 6 ECdo 278/2013 6 CoE 133/2013, 6 ECdo 283/2013 6 CoE 19/2013, 6 ECdo 292/2013 6 CoE 134/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu sa stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu povinnému nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.